

tra mes que escrita y repetida en articles de Diaris y en algunes sessions de corts, (s' enten, escrites.)

Vechen ára els homens que saben pensar en ilustrada imparcialitat, si tinc ó no motius pera haber escrit l' article primer del n.º 5 de la Donsayna, tal com está, y si he dit poc ó no en raó de sobra. No vulle pasar avant, per que sé que encara diria mes de lo que combé al concepte social y les opinions politiqes dels meus compatriotes; y considerant que en tal estat yo no puc ni dec escriure, de broma ni de veres, com manifestí en la meua introducció del numero 2, desde ara me separe de la redacció de la *Donsayna*; y si algo escriu en ella hasta que cumplixca el trimestre de la suscripció, será per lo compromís que tinc en lo meu amic Bernat y Baldoví, suchecte apresiable per moltes qualitats socials, apesar de lo que d' ell puga dir el charlatanisme en sentit personal y polític. Els homens que sinse creures ni presumir de sabios alcansen á distinguir totes les coses, meditanles cada una en son lloc y valor, baix el prinsipi de *tolerancia absoluta*, elevantse en lo pensar y obrar sobre la multitud miserable d' enteniments que no alcansa ni lo que veu, formen una societat apart en totes les nasions, que en mes raó podeu dirse sivilisades.

J. M. BONILLA.

Cuant la Reyna Cristina vingué de Fransa en lo mes de mars del añ pasat, un Achuntament de un poblet de la Ribera del Chuquer li presentá un memorialet *en castellano puro, sencillo, y natural*, manifestantli al seu modo, y en lo machor respecte y veneració, algunes veritats com á melons d' alchér, que, segons notisies, feren riure un ratet de bona gana á la augusta Siñora. Este memorialet fon copiat en